മയൂഖമാല.

E 645

4958

ചങ്ങമ്പുഴ.

മയൂഖമാല.

4968
Σ645

(ഒന്നാം ഭാഗം)

[ഒരു അനുകരണസമുച്ചയം]

ഗ്രന്ഥകാരൻ,

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള,
ഇടപ്പള്ളി.

NATIONAL BOOK STALL • BR. TRIVANDRUM • SPCS LTD

★

പ്രകാശകന്മാർ,
ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കുഡിപ്പോ,
കൊല്ലം.

★

വില ണ. 9

2-ാംപതിപ്പ് കാപ്പി 1000
1131.

ശ്രീ കൃഷ്ണ വിലാസം
ഗ്രന്ഥശാല,
മലയിൻകീഴ്

TO

PROF: P. SANKARAN NAMBYAR M. A,

PROFESSOR OF ENGLISH,

(MAHARAJA'S COLLEGE, ERNAKULAM)

This collection of verses is Dedicated
With every sentiment of
respect and admiration
By his most affectionate and gratefully
obliged student.

College of Arts
Trivandrum,
20-7-1115.

CHANGAMPUZHA.

Many Strange birds are on the
air abroad.

Nor all are of one flight or
of one force.

But each after his kind
dissimilar ;

To each was portioned of the
breath of God.

Who gave them divers instincts
from one Source.

—GUIDO GUNIICELLI.

പ്രസ്താവന.

ആയിരത്തിഒരുനൂററി എട്ടാമാണ്ടു മകരമാസത്തിൽ, ഇടപ്പള്ളി സാഹിത്യസമാജത്തിന്റെ വാൎഷികയോഗത്തിൽ ഒരു പ്രസംഗത്തിനു ക്ഷണിക്കുവാനായി അതിന്റെ അന്നത്തെ കാൎയ്യദൎശിയായിരുന്ന എനിക്കു എന്റെ വന്ദ്യഗുരുവായ ശ്രീമാൻ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പിന്റെ ഭവനത്തിൽ ചെല്ലുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധുൎയ്യംനിറഞ്ഞ ആതിഥ്യം സ്വീകരിക്കുവാനും ഭാഗ്യമുണ്ടായി. അന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വായനമുറിയിൽ മേശപ്പുറത്തു കിടന്ന An Anthology of World Poetry എന്ന ഉത്തമഗ്രന്ഥം യാദൃച്ഛികമായി എന്റെ കണ്ണിൽ പെട്ടു. എറണാകുളം ഹൈസ്ക്കൂളിൽ അഞ്ചാം ഫാറത്തിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായ എനിക്കു അന്നതിലെ ഉൽകൃഷ്ടകാവ്യങ്ങൾ വായിച്ചു ശരിക്കാശയം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ശക്തി അത്ര അധികമായിട്ടൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ആ ഗ്രന്ഥം പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്ന സാഹിത്യങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം എന്നെ എന്തെന്നില്ലാതാകർഷിച്ചു. പരിചയത്തിന്റെ പരിമിതിയിൽനിന്നും സഞ്ജാതമായ സങ്കോചത്തെ കവച്ചുവച്ചു, ആ ഗ്രന്ഥം വായിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അമിതമായ അഭിലാഷം ഒടുവിൽ അൎത്ഥനാരൂപത്തിൽ ബഹിർഗമിക്കുകയും വിശാലഹൃദയനായ അദ്ദേഹം പിറേറദിവസം അവിടെനിന്നും ഞാൻ പോന്ന അവസരത്തിൽ അതെനിക്കു സദയം തന്നയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏതാണ്ടൊരുവൎഷംകഴിഞ്ഞേ ഞാൻ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായുള്ളു. ആ ചുരുങ്ങിയ കാലഘട്ടത്തിനുള്ളിൽ അതിൽനിന്നും നൂററൻപതിൽപരം പദ്യങ്ങൾ അനുകരണരൂപത്തിൽ ഞാൻ മലയാള

ത്തിലേയ്ക്കു പകൎത്തി. അതിനുമുൻപുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പല ലഘുകൃതികളും ഞാൻ വിവൎത്തനംചെയ്തു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവയിലെ ആദ്യകാലത്തെ ഏതാനും കൃതികളാണു് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്— കൃതികൾ എന്നതിനെക്കാൾ എൻെറ കൗമാരത്തിലെ വികൃതികൾ എന്നു് ഇവയെ വിളിക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി.

എറണാകുളത്തു മഹാരാജകീയകലാശാലയിൽ ചേൎന്നതിനോടുകൂടി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കിട്ടുവാൻ എനിക്കു തീരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. മാത്രമല്ല, പ്രഫസർ പി ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ എം. ഏ., എൽ. വി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ എം. ഏ., ബി. എൽ. തുടങ്ങിയ എൻെറ വന്ദ്യഗുരുഭൂതന്മാർ സാഹിത്യപരിശ്രമങ്ങളിൽ ഹൃദയപൂൎവ്വം എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും തുടങ്ങി. തൽഫലമായി ഉദ്ദേശം ആയിരത്തോളം പദ്യങ്ങൾ; ലോകത്തിലുള്ള വിവിധസാഹിത്യങ്ങളിൽനിന്നും വിവൎത്തനംചെയ്യുവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചു. അവയെല്ലാം തന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൻെറ തുടൎച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണു് എൻെറ ഉദ്ദേശം കേരളത്തിലെ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളായ സഹൃദയന്മാർ എൻെറ ഈ സദ്യമത്തെ ഹൃദയപൂൎവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ആർട്ട്സ് കോളേജു്
തിരുവനന്തപുരം
20 — 7 — 115.

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.

മയൂഖമാല.

ശ്രീകൃഷ്ണ വിലാസം
വായനശാല,
മലയിൻകീഴ്
4968
E6145

പൂക്കാരി *

താമരപ്പച്ചിലപ്പൊതിക്കുള്ളിലാ-
ത്തൂമലർമാല വച്ചെനിക്കേകുവാൻ,

അന്നുഷസ്സി,ലപ്പൂങ്കാവനത്തിങ്കൽ
വന്നുനിന്നാളൊരന്ധയാം ബാലിക.

ഞാനതെൻഗളനാളത്തിലിട്ടപ്പോ-
ളാനന്ദാശ്രു പൊടിഞ്ഞിതെൻകൺകളിൽ.

ബന്ധുരാംഗിയെച്ചുംബിച്ചു ചൊല്ലി ഞാ;-
നന്ധയാണു നീയിപ്പൂക്കളെന്നപോൽ.

നിൻെറ സമ്മാനമെത്രസമ്മോഹന-
മെന്നറിവീല നീതന്നെയോമനേ!...

—ടാഗോർ.

[* 108 വൃശ്ചികം]

കാമുകൻ *

(ഒരു ജർമ്മൻകവിത)

അഴലുമാനന്ദവുമേകിയേകി-
യണയുന്നു, പോകുന്നു വത്സരങ്ങൾ;
അടിയുന്നു പട്ടടക്കാട്ടുതോറു-
മനുദിനമായിരം മാനസങ്ങൾ.
അതുവിധം നശ്വരമല്ലയെന്നാ-
ലനഘാനുരാഗമതൊന്നുമാത്രം!

* * *

ഒരുദിനം മാത്രം—ഒരിക്കൽമാത്രം
ഭവതിയെക്കാണാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ-
തവ ഹസിതാർദ്രമാമാനനം ക-
ണ്ടിവനു മരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ—
അമലേ, ഞാനാനന്ദതുന്ദിലനാ-
യരുളിട്ടും നിന്നോടന്നിപ്രകാരം:—
"അവനിയിലിന്നോളം നിന്നെമാത്ര-
മനുരാഗാരാധനചെയ്തു, നാഥേ!"

—ഹെൻറീപ് ഹിനേ.

[* 1109 കർക്കടകം]

അവളുടെ സൗന്ദര്യം *

(ഒരിംഗ്ലീഷ് കവിത)

ശാരദാംബരമെന്തുകൊണ്ടെന്നും
ചാരുനീലിമ ചാർത്തുന്നു?
ഓമനേ, നിൻെറ തൂമിഴികൾപോൽ
കോമളമായിത്തീരുവാൻ!
ചേണെഴും പനീർപ്പൂക്കളെന്തിനു
ശോണകാന്തിയണിയുന്നു?
നിന്നിളം പൂങ്കവിൾത്തുടുപ്പിനോ-
ടൊന്നു മത്സരിച്ചീടുവാൻ!
മന്നിലെന്തെന്തും നിന്നെ നോക്കിയാൾ
സുന്ദരമാവതോമലേ!

രണ്ട്.

ഭൂവിൽ വീഴുന്ന മൂടൽമഞ്ഞിത്ര
ധാവള്യമേന്തുന്നെന്തിനായ്?
മാർദ്ദവമുള്ളിലേറെയുള്ള നിൻ-
മാർത്തടത്തിനോടൊക്കുവാൻ!
ബാലഭാസ്കരലോലരശ്മികൾ
ചേലിലെന്തിത്ര മിന്നുന്നു?

[* 109 കന്നി]

സ്വർണ്ണക്കമ്പികൾ പോലെയുള്ള, നിൻ-
ചൂർണ്ണകേശംപോലാകുവാൻ!
മന്നിലെന്തെന്തും നിന്നെ നോക്കിയാം
സുന്ദരമാവതോമലേ!

മൂന്നു്.

എന്തുകാരണ,മിപ്രകൃതിയാ-
ലന്തരംഗം കുളിർത്തിടാൻ?
ധന്യയാകുമവളിൽ കാൺമതു
നിന്നെയാണു ഞാൻ, നിർമ്മലേ!
മാനസം ഭ്രമിപ്പിച്ചിട്ടും ശക്തി
ഗാനത്തിലെന്തേ കാണുന്നു?
ബാലേ, നീ തൂകും തേന്മൊഴികൾതൻ-
ശ്രീലമാധുരിയുണ്ടതിൽ!
—മന്നിലെന്തിലും നിന്നുടെയൊരു
സുന്ദരച്ഛായ കാൺമൂ ഞാൻ!!......

—തോമസ് മൂർ.

അന്ത്യയാത്ര *

(ഒരു ഗ്രീക്കകവിത)

എത്രയും ധീരരായ് മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു
മൃത്യുസാമ്രാജ്യം തിരഞ്ഞു പോയിടുവിൻ
കണ്ടുപിടിക്കാൻ വിഷമമില്ലാവഴി
കണ്ടകാകീർണ്ണവുമല്ലൊരുനാളിലും!
പാറപ്പടർപ്പില്ല കേറിക്കടക്കുവാ-
നാറുകളില്ല തുഴഞ്ഞുപോയീടുവാൻ!
ദുർഗ്ഗമപ്പാതകളൊന്നു മതിലില്ല്
ദുസ്തരമല്ലതിൻമാർഗ്ഗമൊരിക്കലും.
വിസ്തൃത സുന്ദരപ്പൂവണിപ്പാതയൊ-
ന്നെത്തിപ്പതിനുണ്ടവിടത്തിൽ നമ്മളെ.
ക്ലേശപ്രദമല്ല സഞ്ചാരമൽപവും
നാശകരമല്ല യാനം, മനോഹരം!
കണ്ണുമടച്ചു നടക്കിലും നിങ്ങൾക്കു
ചെന്നുപററാം വഴിതെററാതെ നിർണ്ണയം!!...

—ലിയോണിദാസ്.

[* 1108 മേടം]

ഓമന *

(ഒരു ലാററിൻകവിത)

നർമ്മസല്ലാപത്തിലുത്സുകയാ-
യെൻമനോനായിക മന്ദമന്ദം

മന്ദഹസിതമനോജ്ഞയായി-
സ്സന്തതമെത്തുന്നിതെന്നരികിൽ.

എന്തെല്ലാമായാലു,മോമലാൾത-
ന്നന്തരംഗം ഞാൻ കവന്നുപോയി!

തീരെ പ്രതികൂലം ഭാവിച്ചാലും
താരൊളിമെയ്യുള്ള മാമകീനം.

ഞാനു,മിന്നേറ്റെപ്പരുഷഭാവം
സൂനാംഗിയാളോടു കാട്ടിയാലും,

എത്രയും ഗാഢമായ് സ്നേഹിപ്പൂ ഞാ-
നത്തമയാകുമവളെമാത്രം!!...

—കേയസ് വലേറിയസ്കാററല്ലസ്.

[* 1107 കന്നി]

നിദ്രയിൽ *

(ഒരു ജർമ്മൻകവിത)

4968

എത്രയും ദൂരത്തുനിന്നു, ഞാ,നെൻനാട്ടി-
ലെത്തുന്നു സദ്രസം മത്സുഖനിദ്രയിൽ!

ഉത്തുംഗശൈലങ്ങൾ പാറപ്പടപ്പുക-
ളത്യഗാധങ്ങളാമാഴിപ്പരപ്പുകൾ

എന്നിവയെല്ലാം കടന്നുകടന്നു ഞാ-
നെൻനാട്ടിലെത്തുന്നു മൽസുഖനിദ്രയിൽ.

ഘോരാന്ധകാരത്തി,ലോരോനിശാചര-
വീരരോടേററമെതിർത്തു വിജയിയായ്,

നിഷ്പ്രയാസം ഞാൻ ഗമിക്കുന്നു മുന്നോട്ടു
നിദ്രവന്നെന്നെയനുനയിപ്പിക്കയാൽ.

കോമളമാമൊരു ഹസ്തം ഗ്രഹിച്ചിതാ
മാമകമന്ദിരോപാന്തത്തിൽ നിൽപ്പു ഞാൻ!

ഘണ്ടാനിനദപ്രതിദ്ധ്വാനവീചികൾ
വിണ്ടലത്തോളമുയരുന്നു മേൽക്കുമേൽ!

ഇത്തെരുവീഥികൾതോറും കുതൂഹല-
ചിത്തനായ്, വേച്ചും, വിറച്ചു,മൊരുവിധം

മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പോവുകയാണിതാ
മന്ദസുഷുപ്തിയിൽ ബന്ധിതനായ ഞാൻ!

—ആൽഫ്റഡ് മോംബേർ.

[*1108 തുലാം]

വസന്താഗമത്തിൽ *

(ഒരു പാരസീകകവിത)

ആസന്നമായിതിവിടെയും മംഗള-
ഭാസുരവാസന്തവാസരങ്ങൾ;
മന്ദമുണർന്നുകഴിഞ്ഞുപോയ്, സുന്ദര-
മന്ദാരമല്ലികാവല്ലികകൾ—
കൺമണി, നീമാത്രമെന്തിനു പിന്നെ,യീ
മണ്ണിന്നടിയിൽ കിടപ്പതേവം?

രണ്ടു്.

ഈ മധുമാസത്തിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിടും
ശ്യാമളനീരദമാലപോലെ,
കാതരേ, നിന്നുടെ കാരാഗൃഹത്തിന്മേൽ-
കാളിമയാളുമിക്കല്ലറമേൽ,
ചിന്നിച്ചിതറിടാം കണ്ണീർക്കണ്ണികകൾ
പിന്നെയും പിന്നെയുമെൻമിഴികൾ.
മണ്ണിന്നടിയിൽ നിന്നോമലേ, നീയും, നിൻ-
മഞ്ജുവദനമുയർത്തുവോളം!!

—ഹാഫീസ്.

[* 1108 മിഥുനം]

പ്രേമഗീതം *

(ഒരു ഗ്രീക്കുകവിത)

ചാരുനീലനേത്രങ്ങളിൽ രണ്ടു
താരകങ്ങൾ തിളങ്ങവേ,

പുണ്യദീപ്തിയിൽ മുങ്ങിവന്നിതാ
നിന്നിടുന്നുണ്ടൊരോമലാൾ.

ദുർല്ലഭേ, നിന്നെക്കാമിക്കുമൊരു
മല്ലസായകനാരയേ?

സുന്ദരഹിമബിന്ദു ചിന്നിയ
കന്ദരങ്ങളിൽ മിന്നിടും,

ദിവ്യയാമൊരു ദേവതയെപ്പോൽ
ഭവ്യരൂപിണിയാണു നീ!

പൊന്നിളംകതിർ ചിന്തി,യിന്നിതാ
മിന്നിടുന്നു നിന്നാനനം.

സവ്ഭാഗ്യവും പിൻതുടരട്ടേ
സന്തതം നിന്നെ,യോമലേ!

ചാരുസൗരഭം വീശിടുമോരോ
താരണിക്കുളിർമാലയാൽ

താവകശിരസ്സത്ഭുതദീപ്തി
താവുമാറായിത്തീരട്ടേ!

—യൂറീപിഡെസ്.

[* 108 വൃശ്ചികം]

വിരഹി*

(ഒരിംഗ്ലീഷ്കവിത.)

മംഗലാംഗമീ മന്നിടം കൈവെടി-
ഞ്ഞെങ്ങുനീ, കഷ്ടം, പറന്നൊളിച്ചു?
മൃത്യുവശഗരായ് മാറിമറയുന്ന
മർത്ത്യർക്കു വിശ്രമംനൽകുവാനായ്
ആനന്ദസങ്കേതമാകുമേതാരാമം
വാനിങ്കലുല്ലസിക്കുന്നതാവോ!
ആരമ്യമാകുമാവാടിയിൽ വാഴുവാ-
നാരോമലേ, നീ പറന്നുപോയോ?

രണ്ട്.

അല്ലെങ്കിൽ, നിത്യമെൻശോകാർദ്രഗാനത്തിൻ-
പല്ലവി കേട്ടു പരവശയായ്
തിങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടും ദീർഘനിശ്വാസമാർ-
ന്നങ്ങെങ്ങും ചുററിത്തിരികയോ, നീ?
നിന്നിളംപൂവൊളിച്ചേവടിപ്പാടുക-
ളൊന്നൊഴിയാതെ മറഞ്ഞമൂലം
ശൂന്യമായ് തീർന്നൊരെൻപൂമണിമേടയിൽ
കാൺമതില്ലാനന്ദരേഖയെ ഞാൻ!...

[* 108 മകരം.]

മൂന്നു്.

ഓമൽത്തരുത്തണൽതോറുമൊററയ്ക്കു ഞാൻ
ധീമങ്ങിയങ്ങിങ്ങലഞ്ഞിടുമ്പോൾ,
നീയായ്ഗണിച്ചു നിഴലിനോ,ടെൻമനം
നീറുംകഥകൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം!
എന്നശ്രുബിന്ദുക്കളൊക്കെ,ഞാനായതിൻ-
മുന്നിൽ പൊഴിച്ചു മടങ്ങിക്കൊള്ളാം!
ആവിധമെങ്കിലും തെല്ലാശ്വസിക്കുവാ-
നാവുമെന്നാകിൽ കൃതാർത്ഥനായ് ഞാൻ.

നാലു്.

കാരുണ്യകല്ലോലമോലുമേതെങ്കിലും
കാനനച്ചോലതൻകൂലഭൂവിൽ
ശോകാകുലാക്ഷി പുടങ്ങളടച്ചു, ഞാ-
നേകാന്തവിശ്രമം കൊണ്ടിടുമ്പോൾ,
വിണ്ണിൽനിന്നൊററവിനാഴികയെങ്കിലും
മന്നിതിൽ വീണ്ടും മടങ്ങിയെത്തി,
സന്ദർശിച്ചീടേണമെന്നേ,യൊരുജ്ജ്വല-
സുന്ദരസ്വപ്നത്തി,ലോമനേ, നീ!!...

—ജയിംസ് തോംസൺ.

സഖിയോട് *

അനുദിനമദ്ദേഹമിങ്ങണയു-
മതുപോലെതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകും.
അയി,സഖി, നാഥനെൻവേണിയിൽനി-
ന്നലരൊന്നുകൊണ്ടുപോയ് നൽകുക നീ.
അതു തന്നതാരെന്നു ചോദിച്ചാ,ലെ-
ന്നഭിധാന,മയ്യോ, നീ ചൊല്ലരുതേ!
ഇവിടെവന്നെത്തും മടങ്ങിപ്പോകു-
മിവയല്ലാതദ്ദേഹം ചെയ്യീലൊന്നും.

തരുവിൻെറതാഴെപ്പൊടിമണലിൽ
തണലിലദ്ദേഹം തനിച്ചിരിപ്പൂ.
അയിസഖി, നീയങ്ങുചെന്നനേക-
മണിമലർകൊണ്ടുമിലകൾകൊണ്ടും
ഒരുവിരിപ്പദ്ദേഹത്തിന്നിരിക്കാൻ
വിരവിൽ വിരിച്ചുകൊടുത്തിടേണം.
അഴലേന്തിടുന്നതാണാമിഴിക-
ളവ മമ ചിത്തത്തിലാധിചേർപ്പൂ.
അരുളുന്നിലദ്ദേഹം തൻമനസ്സിൽ
നിറയുന്നതെന്താണെന്നെന്നോടിന്നും
ഇവിടെവന്നെത്തും മടങ്ങിപ്പോകു-
മിവയല്ലാതദ്ദേഹം ചെയ്യീലൊന്നും!

— ടാഗോർ.

[* 107 കുംഭം]

എന്നെ നീ ധന്യനാക്കണേ! *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിത)

വിജയം നിഴലിച്ചീടും
നിൻനീലനയനത്തിനായ്
വിധുനേർമുഖി, കൈക്കൊൾകി-
ന്നൊരുസമ്മാന,മോമനേ!

രണ്ട്.

തവ ചേവടിതൻമുന്നിൽ
തലതാഴ്ത്തുന്നിതൊട്ടുപേർ
എന്നാലവരിൽനിന്നെന്നെ
വേർതിരിച്ചറിയേണമേ!

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം
വായനശാല,
മലയിൻകീഴ്

മൂന്ന്.

ആയിരം കാന്തവസ്തുക്കൾ
കാണ്മതുണ്ടിവനെങ്കിലും
നിന്നെമാത്രം വിശേഷിച്ചു
വീക്ഷിച്ചീടുന്നതുണ്ടു ഞാൻ.

നാല്.

വെൽവു നിൻവദനാംഭോജം
സർവ്വസൗന്ദര്യസഞ്ചിതം

[* 1107 ചിങ്ങം]

തവ ചേഷ്ടകളോരോന്നു-
മാകർഷിക്കുന്നു മന്മനം.

അഞ്ച്.

നീ നിശ്ശബ്ദത ഭഞ്ജിച്ചു
നിലകൊള്ളുന്നവേളയിൽ
ത്തുമരന്ദം തുളിച്ചീടും
തവ വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ,-

ആറ്.

തങ്ങൾ പാടുന്നസൂക്തങ്ങൾ
സർവ്വും വിസ്മരിച്ചുടൻ
ആകാശദേവിമാരെല്ലാ-
മാഗമിപ്പൂ തവാന്തികേ.

(യുഗ്മകം)

ഏഴ്.

എന്നാലവർ, ശുഭേ, നിന്നെ-
ക്കണ്ടു, നിൻമൊഴികേൾക്കവേ,
ചിരിയാൻ മടിപൂണ്ടാശി-
ച്ചിരിക്കാമൊത്തുവാഴുവാൻ.

എട്ട്.

ഒരു സൗന്ദര്യ്യവും നിന്നി-
ലിനിയില്ലൊത്തുചേരുവാൻ

എന്നാലവ വെറും ശ്ശൂന്യം
സ്നേഹിച്ചീടായ്കിലെന്നെ നീ.

ഒൻപതു്.

നീയെന്നെ നിരസിച്ചാകിൽ
നിലച്ചൂ നിൻെറമാധുരി;
തേന്മാവിൽ പടരാത്തുള്ള
തൈമുല്ലയ്ക്കെന്തുകൗതുകം?

പത്തു്.

എൻെറനേരെയടിച്ചിട്ടും
ദുർവ്വിധിക്കാററിനെ ക്ഷണം
തടുത്തുനിർത്തിയാലും നീ
സദയം സാരസേക്ഷണേ!

പതിനൊന്നു്.

മരണം വരുമെന്നോടു
മല്ലടിച്ചുജയിക്കുവാൻ
അതിൻമുൻ,പമലേ, വൈകാ-
തെന്നെ നീ ധന്യനാക്കണേ!!...

—ജോൺഡ്രൈഡൻ.

4968

എന്റെ കൗശലം *

(ഒരു ജപ്പാൻ കവിത)

ശോണിമവീശിയപൂങ്കവിൾക്കൂമ്പുമായ്
സായാഹ്നസന്ധ്യ വന്നെത്തിടുമ്പോൾ,

സ്ഫീതാനുമോദമെൻപൂമണിമച്ചിന്റെ
വാതായനം തുറന്നിട്ടിടും ഞാൻ.

രാഗമധുരമാമോരോ കിനാവിലും
മാമകപാർശ്വത്തിലെത്തുമെന്നായ്

സമ്മതംനൽകിയിട്ടുള്ളോരെൻദേവനെ-
പ്പിന്നെ, ഞാൻ സാദരം കാത്തിരിക്കും!

രണ്ട്.

അല്ലിൽ, പടിപ്പുരവാതിൽക്കലെത്തുവാൻ
തെല്ലൊരുകൗശലം ഞാനെടുത്തു.

"ചേലിൽ, മുളകളാൽ മുററത്തു നിർമ്മിച്ച
'വേലി' ഞാൻ ചെന്നൊന്നുനോക്കിടട്ടേ!"—

ഏവംകഥിച്ചെഴുന്നേററു ഞാനങ്കണ-
ഭൂവിലേയ്ക്കാമന്ദമാഗമിച്ചു.

എന്നാ,ലെൻനാഥ, ഞാനങ്ങിനെ ചെയ്തതു
നിന്നെക്കണ്ടെത്തുവാനായിരുന്നു!!......

—കോക്കിനോമോട്ടോ-നോ-ഹിററാമാരോ

[* 108 മകരം]

ബാഷ്പധാര *

(ഒരു ജർമ്മൻകവിത)

ലോലമേചകമേഘമാലകൾ
നീലവാനിൽ നിറയുന്നു!—

ഗർജ്ജനംചെയ്‌വൂ ഘോരഘോരമായ്
പച്ചക്കാടുകളൊക്കെയും!—

വാരിരാശിതൻതീരഭൂവിലാ-
വാരിജാക്ഷിയലയുന്നു!

കല്ലിൽവന്നലച്ചീടുന്നു തുംഗ-
കല്ലോലച്ചുരുളോരോന്നായ്

ഹാ, നിശയിലെക്ക്രൂരിരുളില-
ക്കോമളാംഗിതൻരോദനം

സംക്രമിപ്പൂ പരിസരങ്ങളിൽ
തങ്ങുമേകാന്തവായുവിൽ!

ദുസ്സഹാതങ്കപൂരിതം, കഷ്ട-
മസ്സുമാംഗിതൻമാനസം!

* * *

[* 108 മീനം]

നീറിട്ടുകയാണെന്മനമയ്യോ!
ലോകമിന്നിത്ര ശൂന്യമോ?
ഇല്ലെനിക്കിനി മോഹിപ്പാനില്ലീ-
മന്നിടംതന്നിലൊന്നുമേ.

ലോകനായകാ, നിൻകിടാവിനെ
വേഗമങ്ങു വിളിക്കണേ!
ഇന്നോളം മന്നിൽജീവിച്ചേനിവൻ
ധന്യധന്യനായ്സ്നേഹിച്ചേൻ;
പോരും—നാളെയ്ക്കു സജ്ജമാകകെൻ-
മാരണാംബരം തോഴരേ!

—ഷില്ലർ.

കേളീതല്പം *

വിപുലനൈരാശ്യത്താലത്രമാത്രം
വിവശമായ്ത്തീൎന്നോരീ നിൻഹൃദന്തം
സദയം വിരിച്ചാലുമോമലേ! നീ
മമ ജീവിതത്തിൻവിജനതയിൽ.

അവിടെയൊരേകാന്തദീപികത-
ന്നവികലമോഹനദീപ്തിയിങ്കൽ
ഇരുവർ നമുക്കൊത്തുചേൎന്നിരിക്കാ-
നൊരുനവലോകം നമുക്കു തീൎക്കാം!

ഒരു വെറുംഗാനം—മനോജ്ഞമാകു-
മൊരു നീണ്ടചുംബനം—എന്നിവയും,
മമ വസനത്തിലൊരൎദ്ധഭാഗം
മസൃണശയ്യാതലം മൂടുവാനും,—
മതി;—യിവയൊക്കെയുമൊത്തൊരുമി-
ച്ചവിടെ നമുക്കു സമുല്ലസിക്കാം!

—ടാഗോർ.

[* 108 മകരം]

മരിച്ചിട്ട് *

(ഒരു ഗ്രീക്കുകവിത)

ജീവനായികേ, നിൻമുഖത്തിങ്കലെ
ത്തൂവെളിച്ചം മറവതിൻമുൻപു, നീ

സുപ്രഭാതസുരുചിരതാരപോ-
ലപ്രമേയരുചി പൊഴിച്ചീടിനാം.

ഇന്നു നീ മരിച്ചീടവേ, മൃത്യുവിൻ-
സുന്ദരാരാമമാന്നു സുഖിച്ചിട്ടും,

ജീവികളെക്കളിർപ്പിക്കുമസ്സാന്ധ്യ-
താരകപോൽ വിളങ്ങുകയാം, ശുഭേ!

—പ്ലേറോം.

[* 108 ഡന്ന]

എന്തുഫലം? *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിത)

നീരൊലിച്ചോലകൾ ചെന്നുചേർന്നിടുന്നു തടിനിയിൽ
ചാരുതരംഗിണികൾ ചെന്നംബുധിയോടും;
ഒരുമധുരവികാരതരളതയാർന്നു വിണ്ണിൽ
മരുത്തുകളെന്നെന്നേയ്ക്കുമൊരുമിക്കുന്നു;
മന്നിലെങ്ങുമൊററതിരിഞ്ഞൊന്നുമില്ല നിന്നീടുന്ന-
തെന്നാ,ലെല്ലാമൊരുദിവ്യനിയമമൂലം
ചെന്നുചേർന്നു ലയിക്കയാണൊരാത്മാവി, ലെന്തുകൊണ്ടു
പിന്നെ, നിന്നിലൊന്നെനിക്കും ലയിച്ചുകൂടാ?

രണ്ട്.

കാണുകതാ ദൂരെയോരോഗിരിനിരനീലവിണ്ണിൻ-
ചേണണിപ്പൂങ്കവിൾക്കുമ്പിലുമ്മ വയ്ക്കുന്നു;
തിറമൊട്ടു തമ്മിൽത്തമ്മിൽത്തെരുതെരെത്തിരമാല
മുറുകെക്കെട്ടിപ്പിടിച്ചു മുകർന്നീടുന്നു;
തന്നിടാവതല്ല മാപ്പുപെൺമലരൊന്നിനു,മതു
തന്നിണത്താരിനെത്തീരെ നിരസിച്ചെങ്കിൽ;
ദിനനാഥകിരണങ്ങൾ തഴുകുന്നു വസുധയെ-
പ്പനിമതി പയോധിയെച്ചുംബനം ചെയ്വൂ;
—ഗുണമെന്താണിവയുടെ മധുരമാംതൊഴിലിനാൽ
പ്രണയമേ, നീയെന്നെയും പുണർന്നിടായ്കിൽ?—

—ഷെല്ലി.

[* 108 മീനം]

ഗ്രന്ഥശാല,
മലയിൻകീഴ്

വരിക വരിക മരണമേ! *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്കവിത)

മരണമേ, വരിക നീ, വരിക നീ,യെന്നെയൊരു
മരതകപ്പച്ചക്കാട്ടിൽ മറചെയ്യാവൂ.
പറക്കുക മമ പ്രാണവാതമേ നീ, നിർദ്ദയയാ-
മൊരു മനോഹരിയാൽ ഞാൻ ഹനിക്കപ്പെട്ടേൻ.
ഹരിതപത്രങ്ങളാലേ സജ്ജമാക്കിക്കൊള്ളുകെൻെറ
മരവിച്ചജഡം മൂടുമന്ത്യനിചോളം
അത്രമാത്രം പരമാർത്ഥമായിട്ടൊരുവനുമെൻെറ
മൃത്യുവിൻവിഭാഗ,മയ്യോ, പങ്കുകൊണ്ടീല!

2

ഒരുപുഷ്പം, മധുരമാമൊരു പുഷ്പ,മിരുണ്ടൊരെൻ-
മരണശയ്യയിലാരും ചൊരിഞ്ഞീടൊല്ലേ!
ഒരുസഖാ,വൊരുസഖാ,വഭിവാദ്യംചെയ്തിടായ്കെൻ-
വെറുമസ്ഥിചിതറേണ്ടും മൃതശരീരം.
ആവിലകാമുകനൊരിക്കലും കണ്ടെത്താത്തിട,മെ-
ങ്ങായിരമായിരം നെടുവീർപ്പു സൂക്ഷിപ്പാൻ—
തേങ്ങിത്തേങ്ങിച്ചുടുകണ്ണീർക്കണമേറെപ്പൊഴിക്കുവാ-
നങ്ങു, വേഗമെന്നെ,യയ്യോ, മറചെയ്യാവൂ!

—ഷേക്സ്പീയർ.

[* 107 കംഭം]

അന്നത്തെ വേർപാടു് *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിത)

വിറകൊള്ളും ചുണ്ടാൽ ചിലതെല്ലാമവൾ
വിരഹവേളയിലുരിയാടി.

അവളുടെ മനം തകരുന്നുണ്ടെന്ന-
തറിയാറായതില്ലതുകാലം,

അതുമൂലമൊന്നും കരുതാതെ തന്നെ-
യവിടെനിന്നും ഞാൻ നടകൊണ്ടേൻ.

അവളരുളിനമൊഴികളൊന്നുമേ
ചെവിയിലേശീലാ ലവവും മേ.

ദുരിതമേ! — ഹാ! ഹാ! ദുരിതമേ! ലോകം
പെരിയതാം നിന്നക്കരിക നീ.

—ഷെല്ലി.

* 107 കുംഭം]

എൻെറ ദേവിയോട് *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കവിത)

"ഒരു ചുംബനം നാഥേ!"—ചൊല്ലിനിശ്വസിച്ചേൻ ഞാൻ
പരുഷം നിൻവാക്യമീയർത്ഥന, നിരസിച്ചു!
എന്തിനായ് ത്യജിപ്പതീക്കററമററതാം ഭാഗ്യ-
മെന്തൊരു ചുംബനത്തിലാപത്തിനൊളിക്കാമോ?

ആ മലഞ്ചെരുവിങ്കലദൃഷ്ടമലയുവോൻ
തൂമയിലണഞ്ഞിട്ടും വാരുണസമീരണൻ
സുപ്രഭാതാരംഭത്തിൽ, സന്ധ്യതൻസമാപ്തിയിൽ
പൊൽപനീരലരിൻെറ സൗരഭം നുകരുന്നു;
ഛാനിപററാത്തോരവൾ തന്നുടെ ചുററുംപററി-
യാനന്ദനിശ്വാസം പൂണ്ടായവൻ നൃത്തംചെയ്വൂ.
സുവനാന്നിലബാലലോലപക്ഷത്തിൽ, ബല-
മവൾതൻ, തേനോലുന്ന ചുംബനം തളിക്കുന്നു.
അനുരാഗത്താൽ പനിനീർമലരിതളിങ്ക-
ലവനോ തൂമഞ്ഞിൻെറ മിന്നിച്ച ചിതറുന്നു.
നാണത്താ,ലതാ കാൺക, തൻതലകുനിച്ചവൾ
ശോണവർണ്ണമാം ഛായ നീളവേ വിശിടുന്നു.

[* 108 മേടം]

ആരമ്യാധരോഷ്ഠങ്ങൾ, വിരിയുന്നതാംപനീർ-
ത്താരിൻെറ വിജയത്തിൻഭേരികൾ മറയ്ക്കുന്നു!

ഹാ, മനോഹരേ, ശുഭേ, തെളിയിച്ചാലും നീയീ-
പ്രേമനിശ്വാസത്തിനെയവ്യാൻവികാരത്തെ!

നീ മന്ത്രിച്ചതാം "ഇല്ല" പൂർണ്ണമോദം ഞാൻ കേട്ടേ-
നാമന്ത്രസ്ഥിതമായോ 'ഇല്ല'—യില്ലതിനർത്ഥം!

മധുഭാഷിണി, മന്ദമന്ദം നീയരുളിയ
'മധുരക്കള്ളെ'വത്തു സമ്മതം ദ്യോതിപ്പിപ്പൂ!

എന്തെന്നാലച്ചെഞ്ചൊടി രണ്ടിലുമുദിപ്പതു-
ണ്ടഞ്ചിതമാകുമൊരു പൂമന്ദഹാസാങ്കുരം.

അല്പലജ്ജമായീട്ടുമപ്രിയോക്തിയാൽ പ്രേരി-
പ്പിപ്പൂ നീ,'യാനന്ദ'ത്തെയാമന്ദം കുതികൊൾവാൻ!!...

—കോളറിഡ്ജ്.

മലയിൻകീഴ്

ഹൃദയാനുഗമനം *

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകവിത)

ഓമനേ,നിൻകടാക്ഷത്തിൻവെളിച്ചത്തിൽവിവശമാം
മാമകാത്മാവന്നു സുഖമിരുന്നിരുന്നു,

ഉച്ചവെയിലേററരുവികൾ തേടും പേടമാനിനെപ്പോ-
ലുച്ച,മെൻെറമനം വീപ്പുമുട്ടി നിനക്കായ്.

കൊട്ടുംകാററും കിടയററകുതിപൂണ്ട കുതിര,നി-
ന്നുടെ രൂപമെന്നിൽനിന്നുമകററിദ്ദൂരെ;

മമ പാദമതിവേഗം ക്ഷീണിതമായ്തീരുകയാൽ
മനംനിന്നോടൊത്തു കൂട്ടായനുഗമിച്ചു!

II

അതിചണ്ഡപവനനോ, തുരഗമോ, മരണമോ
കുതികൊള്ളുന്നതിനെക്കാളധികവേഗം,

മൃദുലചിന്തകളേകും സൂക്ഷ്മപത്രങ്ങളോടൊത്തു
മദീയമാനസമെത്തും, കപോതംപോലെ.

സമരത്തിൽ, തിമിരത്തി,ലാവശ്യത്തിൽ ഭവതിയെ
മമ സംരക്ഷണത്തിങ്കലണച്ചുകൊൾവാൻ!

അതിൽനിന്നുനിനക്കുണ്ടാമാനന്ദങ്ങൾക്കെല്ലാം, മൊരു
പുതുപുഞ്ചിരിയുമർത്ഥിച്ചിടാ ഞാൻ, നാഥേ!!......

—ഷെല്ലി.

[* 107 മകരം]

ഏകാന്തതയിൽ *

(ഒരു ജർമ്മൻകവിത)

അരികിലാരമ്യഹസിതം വീശി നീ
വരികയില്ലിനിയൊരുനാളും.

കരയുവാനെന്നെത്തനിച്ചെ വിട്ടിദം
കമനീയേ, നീയിന്നെവിടെപ്പോയ്?

ഒരുപദം പോലും—മധുരമായിട്ടു—
മൊരുരവം പോലും—ഒരുനാളും

അണയുന്നീലല്ലോ മമ കണ്ണുത്തിങ്ക—
ളമലെ, ഞാനെന്തു പറയട്ടേ?

രണ്ട്

സരളസംഗീതലഹരി തൂവിക്കൊ—
ണ്ടൊരു വാനമ്പാടി ഗഗനത്തിൽ,

കനകനീരദനിരകളാൽ മറ—
ഞ്ഞെവിടെനിൽപതെന്നറിയുവാൻ,

പുലർകാലത്തൊരു പഥികനേത്രങ്ങൾ
പലതവണയും വിഫലമായ്,

[* 108 മേടം]

തരളനീലിമവഴിയുമാകാശ-
ത്തെരുവിലങ്ങിങ്ങായലയുമ്പോൾ;

ഹരിതകാനനനികരവു,മോരോ-
വയലും, മഞ്ജുളവനികളും

തരണം ചെയ്തിന്നെൻ വിവശവീക്ഷണം
ഭരിതനൈരാശ്യം തിരിയുന്നു.

മധുരികേ, നിന്നെക്കുറിച്ചാണിന്നെൻ-
മധുരഗാനങ്ങളഖിലവും.

സദയം വീണ്ടുമെന്നരികിലിന്നൊന്നെൻ-
ഹൃദയനായികേ, വരുമോ? നീ.

— ഗെഥേ.

ആകാശഗംഗ *

(ഒരു ജപ്പാൻകവിത)

അതാ. അദ്ദേഹം വരുന്നുണ്ട്!—
ചിരകാലമായി ഒരു നോക്കൊന്ന്
കാണാൻ കൊതിച്ച്,
ഇവിടെ,
ഈ ആകാശഗംഗാതടത്തിൽ,
ഞാൻ ആരെക്കാത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നുവോ,
അദ്ദേഹം, എൻെറ ജീവനായകൻ,
അതാ വരുന്നുണ്ട്!.........
എൻെറ ഉത്തരീയം
ആബദ്ധമാക്കേണ്ട നിമിഷം
ആസന്നമായിക്കഴിഞ്ഞു.
അനശ്വരമായ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഈ
അമൃതസരിത്തിൽ,
തൻെറ വെള്ളിത്തോണിയിൽ,
ഇന്നുരാത്രിതന്നെ,
എൻെറ ഹൃദയേശ്വരൻ,
എൻെറ സമീപം എത്തിച്ചേരും—
സംശയമില്ല......
ഇരുകരകളിലും,
മേഘമാലകളും, മരുത്തുകളും

[* 108 മീനം]

നിർബ്ബാധം വരികയും പോകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും
എനിക്കും,
വിദൂരത്തിലിരിക്കുന്ന എന്റെഹൃദയേശ്വരനും ഇടയ്ക്കു,
യാതൊരു സന്ദേശവും കടന്നെത്തുകയില്ല.
ഒരാൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും,
മറുകരയിലേയ്ക്കൊരു വെള്ളാരങ്കല്ലുവലിച്ചെറിയാൻ!—

എന്നിരുന്നാലും,
അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തുനിന്നും,
ആകാശഗംഗമൂലം,
വിയുക്തയായിരിക്കുന്നതിനാൽ,

കഷ്ടം,
ഒരു സന്ദർശനത്തിനായാശിക്കുക (ആട്ടം-
കാലത്തിൽമാത്രമല്ലാതെ) എന്നുള്ളതു്,
തികച്ചും ഫലശൂന്യമാണു്!......
ആട്ടംകാലത്തിലെ ഇളംകാററു
വീശുവാൻ ആരംഭിച്ച
ആദ്യത്തെ ദിവസംമുതൽ
(ഞാൻ എന്നോടുതന്നെ
ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു),
"ഹാ, എപ്പോഴാണു് ഞങ്ങൾ
പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുക"?—

എന്നാൽ, ഇപ്പോഴും,
എൻെറ ഹൃദയേശ്വരൻ—
അനേകനാളായി ഒരു നോക്കൊന്നു-
കാണാനാശിച്ചാശിച്ചു്.
ഞാൻ ഇവിടെ കാത്തിരിക്കുന്ന
എൻെറ ഹൃദയേശ്വരൻ—
അതാ, വന്നുകഴിഞ്ഞു, തീൎച്ച!......
ആകാശഗംഗയിലെ ജലം
അത്ര അധികമൊന്നുമുയൎന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും,
അതു തരണംചെയ്തു്,
എൻെറ കാമുകനെ,
എൻെറ ജീവനായകനെ,
ഇനിയുമിങ്ങനെ കാത്തിരിക്കുകയെന്നതു
തികച്ചും ദുസ്സഹമാണു്!......

* * *

അവളുടെ പട്ടുദാവണി
മന്ദമന്ദമിളകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു കാണത്തക്കവിധം,
അത്രയ്ക്കടുത്താണവൾ നിൽക്കുന്നതെങ്കിലും,
ആട്ടംകാലത്തിനു മുൻപു്,
നദീതരണം നിൎവ്വഹിക്കുവാൻ
യാതൊരു മാൎഗ്ഗവുമില്ല!......

ഞങ്ങൾ വേർപരിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ,
ഒരൊററ നിമിഷം മാത്രമേ,
ഞാൻ അവളെ കണ്ടുള്ളു—
പറന്നുപോകുന്ന ഒരു ചിത്രശലഭത്തെ
ഒരാൾ കാണുന്നതുപോലെ,
ഒരുനിഴൽപോലെ, മാത്രമേ
ഞാൻ അവളെ കണ്ടുള്ളു;

ഇപ്പോൾ,

മുൻപിലത്തെപ്പോലെ,
ഞങ്ങളുടെ അടുത്ത സന്ദർശനഘട്ടംവരെ,

ഞാൻ,
അവൾക്കു വേണ്ടി,
യാതൊരു ഫലവുമില്ലാതെ,
അങ്ങനെയാശിച്ചാശിച്ചു,
കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!......

*　　*　　*

ഫിക്കോ ബോഷി,

അയാളുടെ പ്രിയതമയെകാണുവാൻവേണ്ടി,

തോണിതുഴഞ്ഞു പോവുകയാണെന്ന തോന്നുന്നു;—
നല്ലതുപോലെ കണ്ടുകൂടാ;—
ഒരു നേരിയ മൂടൽമഞ്ഞു,
ആകാശഗംഗാപ്രവാഹത്തിന്ന മീതെ,
ഉയൎന്നു തുടങ്ങുന്നു!......
മൂടൽമഞ്ഞിനാൽ മൂടപ്പെട്ട
ഈ ആകാശഗംഗാതടത്തിൽ,
ഞാൻ,
എൻെറ പ്രാണനാഥനെക്കാത്തുനിൽക്കുമ്പോഴ്,
ഇതാ, എങ്ങിനെയാണാവോ,
എൻെറ പാവാടത്തുമ്പുകൾ,
നനഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു!......
ആകാശഗംഗയിൽ,
ആഗസ്റ്റുമാസത്തിലുള്ള കടത്തുകടവിൽ,
ജലത്തിൻെറ ശബ്ദം
ഉയൎന്നുകഴിഞ്ഞു;
ചിരകാലമായി,
ഒന്നുകാണാൻ കൊതിച്ചു,
ഞാനിവിടെക്കാത്തുനിൽക്കുന്ന
എൻെറ ഹൃദയവല്ലഭൻ,

പക്ഷെ,
ക്ഷണത്തിൽ,
ഇവിടെ എത്തുമായിരിക്കും!......

*　　　*　　　*

ടനബൊററ,
അവളുടെ നീളമേറിയ ദാവണിയുടെ തുമ്പുകൾ
ചുരുട്ടിക്കൂട്ടിക്കിടന്നുറങ്ങുകയാണു്.
പ്രഭാതം,
അരുണിമയാടിത്തുടുത്തുടുക്കുന്നതുവരെ,
അല്ലയോ, നദീതരംഗങ്ങളേ,
നിങ്ങളുടെ വിലാപങ്ങളാൽ
അവളെ നിങ്ങൾ ഉണർത്തരുതേ!
ആകാശഗംഗയ്ക്കുമീതെ
ഒരു മൂടൽമഞ്ഞു പരക്കുന്നതു്
അവൾ കാണുന്നു......
"ഇന്നു്, ഇന്നു്,"
അവൾ വിചാരിക്കുകയാണു്;
"ചിരപ്രാർത്ഥിയായ
എന്റെ ജീവനായകൻ,
മിക്കവാറും,
അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെള്ളിക്കളിത്തോണിയിലേറി
ഇവിടെ എത്തുമായിരിക്കും!"......

*　　　*　　　*

ആകാശഗംഗയിലെ,
'യാസ്സ്'കടത്തുകടവിൽ,
ഓളങ്ങളുടെ മീതെ,
അതാ കിടന്നു ചാഞ്ചാട്ടുന്നു,
അദ്ദേഹത്തിൻെറ വെള്ളിത്തോണി;
ഞാൻ നിങ്ങളോടപേക്ഷിക്കുന്നു,
ഞാൻ ഇവിടെ കാത്തുനിൽക്കുന്നുവെന്നു്,
എൻെറ ജീവനായകനോട്ടു്,
നിങ്ങളൊന്നു പറഞ്ഞേക്കണേ!

4968

* * *

ഒരു നക്ഷത്രദേവതയായതിനാൽ,
അസീമമായ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ,
എൻെറ ഇഷ്ടംപോലെ,
അങ്ങുമിങ്ങും എനിക്കു കടന്നുപോകാം......
എന്നിരുന്നാലും,
നിനക്കുവേണ്ടി,
തരംഗിണീതരണം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നതു,
തീർച്ചയായും,
വിഷമമേറിയ ഒരു ജോലിതന്നെയാണു്.
അനേകമനേകം യുഗാന്തരങ്ങൾക്ക-
പ്പുറംതൊട്ടുതന്നെ
രഹസ്യമായി മാത്രമേ
അവൾ എൻെറ പ്രാണസർവ്വസ്വമായിരുന്നുള്ളു;—

അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും,
ഇന്നെനിക്കവളോട്ടു തോന്നുന്ന
നിതാന്താഭിലാഷം നിമിത്തം,
ഞങ്ങളുടെ ഈ ബന്ധം
മനുഷ്യരും അറിയാനിടയായിത്തീൎന്നു.
ആകാശവും ഭൂമിയും
അന്യോന്യം വേർപെട്ട കാലംമുതൽക്കേ
അവൾ എന്റെ സ്വന്തമായിരുന്നു;—
എങ്കിലും,
അവളോടൊന്നിച്ചു ചേരുന്നതിനു്,
ആട്ടംകാലംവരെ,
എനിക്കു കാത്തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!
ശോണോജ്ജ്വലങ്ങളായ
ഇളം പൂങ്കവിൾത്തടങ്ങളോടുകൂടിയ
എന്റെ പ്രേമസൎവ്വസ്വത്തോടൊരുമിച്ചു്,
ഒരു ശിലാതളിമത്തിൽ കിടന്നു
സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ലയിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി,
ഇന്നു രാത്രി,
തീൎച്ചയായും,
ഞാൻ,
ആകാശഗംഗാതടത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങും!

* * *

ആകാശഗംഗയിലെ
ജലതലത്തിനുമീതെ

പൊന്തിനിൽക്കുന്ന പച്ചപ്പുൽപ്പടപ്പുകൾ,
ആട്ടംകാലത്തിലെ ആലോലവായുവിൽ
മന്ദമന്ദം ഇളകിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ,
ഞാൻ സ്വയം വിചാരിക്കുകയാണു്:—

"ഞങ്ങളുടെ സന്ദർശനഘട്ടം
സമീപിച്ചുപോയെന്നു തോന്നുന്നു"......

എന്റെ ഹൃദയനായകനെ കാണുവാൻ
പെട്ടെന്നൊരഭിലാഷം
എന്റെ ഹൃദയത്തിലങ്കുരിക്കുമ്പോൾ,

ഉടൻതന്നെ,
ആകാശഗംഗയിൽ,
രാത്രിയിലെ തോണിതുഴച്ചിലും കേൾക്കാറാകുന്നു;
പങ്കായത്തിന്റെ 'ഝളതസള'ശബ്ദം
മാറെറാലിക്കൊള്ളുന്നു!—

* * *

ഇപ്പോൾ വിദൂരത്തിലിരിക്കുന്നവളായ
എന്റെ കൺമണിയോടൊന്നിച്ചു്,
രത്നോപധാനത്തിൽ തല ചായ്ചുകിടന്നു,
രാത്രിയിൽ ഞാൻ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ,
പുലർകാലം സമാഗതമായാലും,
പൂങ്കോഴി കൂകാതിരിക്കട്ടെ!......

അനേകയുഗങ്ങളങ്ങനെ
അനുസ്യൂതമായി,
മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കി,
പരസ്പരം കൈകോൎത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു്,
ഞങ്ങൾ നിലകൊണ്ടാലും,
ഞങ്ങളുടെ,
പരിപാവനമായ പരസ്പരപ്രേമത്തിനു
ഒരിക്കലും,
ഒരുതിയുണ്ടാവുന്നതല്ല;—
കഷ്ടം!,
പിന്നെന്തിനാണു്,
സ്വൎഗ്ഗം,
ഞങ്ങളെ ഈ വിധത്തിൽ,
വേർതിരിച്ചു നിൎത്തുന്നതു്?...

*　　*　　*

ടനമ്പാററ,
അവളുടെ,
മനോഹരമായ മാറോടടുപ്പിച്ചുപിടിച്ചിട്ടുള്ള;—
എനിക്കു ചാൎത്തുവാനായി,
അവൾ നെയ്യെടുത്തിട്ടുള്ള;—
ആ ധവളനീരാളം,
എനിക്കെന്തലങ്കാരമായിരിക്കും!!

അവൾ വളരെ വളരെ അകലത്താണെങ്കിലും;—
അഞ്ഞൂറുവെള്ളിമേഘച്ചുരുളുകളാൽ
അവൾ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണെങ്കിലും;—
ഇതാ, പിന്നേയും,
ഓരോ രാത്രിയിലും,
ഞാൻ,
എന്റെ കൊച്ചനുജത്തിയുടെ,
(പ്രേമസർവ്വസ്വത്തിന്റെ)
മണിമന്ദിരത്തിനു നേരേ,
ഉററുനോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു!
ആട്ടംകാലം സമാഗതമായി,
ആകാശഗംഗയ്ക്കുമീതെ,
മൂടൽമഞ്ഞു പരന്നുതുടങ്ങുമ്പോൾ,
ഞാൻ,
നദീതടത്തിനുനേർക്കു,
ആശാപരവശനായിത്തിരിയുന്നു.
അഭിലാഷസമ്പൂർണ്ണങ്ങളായ നിശീഥങ്ങൾ
അസംഖ്യങ്ങളാണു്;—
പക്ഷേ,
ഒരു നീണ്ടസംവത്സരത്തിൽ ഒരൊററ
പ്രാവശ്യംമാത്രമേ;—

ഏഴാമത്തെ മാസത്തിൽ,
ഏഴാമത്തെ ദിവസം മാത്രമേ;—
എനിക്കെൻെറ പ്രണയിനിയെ,
കാണുവാൻ സാധിക്കൂ!
ഞങ്ങളുടെ പരസ്പരപ്രണയത്തിനു്,
ഞങ്ങളെ പരിതൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ
സാധിക്കുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ,
അതാ, നോക്കൂ,
ആ ദിവസവും,
ഉദിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു!

*　　　*　　　*

തികച്ചും ഒരുസംവത്സരത്തിലെ,
രാഗമധുരങ്ങളായ
സമസ്താഭിലാഷങ്ങളും,
ഇന്നു രാത്രികൊണ്ടു്,
അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം,
നാളെമുതൽ,
ഓരോ ദിവസവും,
അദ്ദേഹത്തെ ഒരുനോക്കൊന്നുകാണുവാൻ,
പരവശഹൃദയയായി,
വീണ്ടും, എനിക്കു്,
പണ്ടത്തെപ്പോലെതന്നെ
തപസ്സുചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

*　　　*　　　*

ഹിക്കോ ബോഷിയും,
ടനബാററയും,
ഇന്നു രാത്രി,
പരസ്പരം സന്ദർശിക്കാൻ പോകുന്നു.
അല്ലയോ,
ആകാശഗംഗയിലെ കല്ലോലമാലകളേ!
നിങ്ങൾ കയക്കരുതേ!
ആട്ടംകാലത്തിലെ കാററടിച്ച്
പറന്നു പോകുന്ന
ആ വെള്ളമേഘം—
ഹാ!
ടനബാററാ സ്വാമിൻെറ
സ്വർഗ്ഗീയകിങ്കരനായിരിക്കുമോ അതു്?

*　　　*　　　*

ഇഷ്ടം പോലങ്ങനെ
കൂടെക്കൂടെക്കണ്ടുമുട്ടാൻകഴിയാത്ത
ഒരു കാമുകനായതിനാൽ,
രാത്രിയിൽ,
നേരമധികം വൈകുന്നതിനുമുൻപു്,
ആകാശഗംഗയിൽക്കൂടി,
വള്ളം തുഴഞ്ഞു വന്നുചേരുവാൻ
അദ്ദേഹം ബദ്ധപ്പെടുകയാണു്.

രാത്രിയിൽ, വളരെ വൈകിയിട്ട്,
ആകാശഗംഗയ്ക്കുമീതെ,
ഒരു മൂടൽമഞ്ഞു വ്യാപിക്കുന്നു;
ഹിക്കോബോഷിയുടെ
പങ്കായത്തിൻെറ ശബ്ദം
കേൾക്കുമാറാകുന്നു.
ആകാശഗംഗയിൽ,
ജലതരംഗങ്ങളെ വേർപെടുത്തുന്ന
ഒരു നേരിയശബ്ദം
വ്യക്തമായി കേൾക്കാം;—
ഹിക്കോബോഷി,
അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചെറുവഞ്ചി
വേഗം വേഗം
തുഴഞ്ഞുപോരുമ്പോൾ,
മൃദുലകല്ലോലങ്ങൾ
മെല്ലെമെല്ലെപ്പിളർന്നകലുന്ന,
ആ മധുരാരവമാണോ അത്?
നാളെമുതൽ,
അയ്യോ, കഷ്ടം!,
രത്നാലംകൃതമായ
എൻെറ പട്ടുമെത്ത
ഭംഗിയായി വിരിച്ചിട്ടശേഷം

ഒരിക്കലും, ഇനി,
ഹൃദയേശ്വരനൊന്നിച്ചുറങ്ങുവാനാകാതെ,
എനിക്കു,
തനിച്ചു കിടന്നുറങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!
കാററിൻെറ ശക്തിവദ്ധിക്കയാൽ
നദിയിലെ തിരമാലകൾ
ഇരച്ചുയൻനുതുടങ്ങി!—
ഇന്നു രാത്രി,
ഒരു കൊച്ചോടത്തിൽ കയറി,
എൻെറ പ്രാണനാഥാ,
ഞാനങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു,
നേരമധികമിരുട്ടുന്നതിനുമുമ്പ്,
ഒന്നിങ്ങു വന്നുചേരേണമേ!

*　　　*　　　*

ആകാശഗംഗയിലെ തിരമാലകൾ
ഉയൻനു കഴിഞ്ഞുവെങ്കിലും,
രാത്രി അധികം വൈകുന്നതിനുമുൻപു,
വേഗത്തിൽ തോണി തുഴഞ്ഞുപോയി,
കഴിയുന്നതും നേരത്തേക്കൂട്ടി,

എനിക്കും,

അവിടെ പററിക്കൂടണം!

*　　*　　*

അദ്ദേഹത്തിൻെറ ധവളനീരാളം
ഞാൻ നെയ്തുതീർത്തിട്ടു
നാളുകൾ പലതുകഴിഞ്ഞു.
ഇന്നു വൈകുന്നേരം,
അതിലെ ചിത്രവേലകൾപോലും
അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻസാധിക്കുമാറു
ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞു! —
എന്നിട്ടും,
ഹാ, കഷ്ടം!,
ഞാൻ ഇനിയും
അദ്ദേഹത്തെ കാത്തിരിക്കുവാനാണോ വിധി?
അല്ലല്ലാ,
ആകാശഗംഗയിലെ വേലിയേററം
ഇത്രത്തോളം ഭയങ്കരമായിക്കഴിഞ്ഞോ?
രാത്രിവല്ലാതിരുട്ടിത്തുടങ്ങി! —
അയ്യോ!, ഹിക്കോബോഷി,

ഇതുവരെ വന്നുചേൎന്നില്ലല്ലോ!
ഹേ, കടത്തുകാരൻ,
ഒന്നു ധിറുതി കൂട്ടണേ!—
ഒരുകൊല്ലത്തിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം
ഇവിടെ വന്നുപോകുവാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരാളല്ല,
എന്റെ ജീവനായകൻ!—
ആട്ടംകാലത്തിലെ ഇളംകാററു്
വീശാൻ തുടങ്ങിയ ആദ്യത്തെ ദിവസംതന്നെ,
ഞാൻ,
ആകാശഗംഗാതടത്തിലേയ്ക്കുതിരിച്ചു;—
ഞാൻ നിന്നോടപേക്ഷിക്കുന്നു,
ഞാൻ ഇപ്പോഴും,
ഇവിടെത്തന്നെ കാത്തുനിൽക്കുകയാണെന്നു
എന്റെ പ്രാണേശ്വരനോ-
ടൊന്നു പറയണേ!......

*　　*　　*

ടനബാററ,
അവളുടെ വെള്ളിത്തോണിയിൽ,
ഇങ്ങോട്ടുവരികയാണെന്നുതോന്നുന്നു;—

എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ,
ചന്ദ്രന്റെ നിർമ്മലാനനത്തിനുനേരെ,
ഇപ്പോഴും കടന്നുപോകുന്നുണ്ട്,
ഒരു മേഘശകലം!!......

When Spring scatters Bloom on
each Tree in my Garden
How, how can I choose the One
Flower for my Vase?...

—Gornushke Koma
(Japan)

പുതിയ ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം നിഘണ്ടു

പരിഷ്കരിച്ച 3-ാംപതിപ്പ്

ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം നിഘണ്ടുക്കളിലുംവച്ചു കൂടുതൽ വാക്കുകളുള്ളതും, ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളുടെ ശരിയായ മലയാളഅർത്ഥം ചേർത്തിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു.

മേനിക്കടലാസു് മുഴുക്കാലിക്കോബയൻറു് രൂ. 9
റഫു് രൂ 6 ണ. 8. സാധാരണ രൂ. 6

ആധുനിക ഹിന്ദി-മലയാള സംക്ഷിപ്ത ശബ്ദകോഷ്

ഹിന്ദിഭാഷ അഭ്യസിക്കുന്നവർക്കും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഉപയുക്തമായവിധത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗത്തിനാവശ്യമായ എല്ലാ ഹിന്ദീ-ഉർദുവാക്കുകളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. വില രൂ. 3—8—0

സംക്ഷിപ്ത ഹിന്ദീ മുഹാവരാ കോഷ്

ഹിന്ദിയിലുള്ള 1000-ത്തിൽപരം ശൈലികളും അവയുടെ അർത്ഥവും ഉദാഹരണവും അടങ്ങിയതു്.
വില 1 രൂ.

രാഷ്ട്രഭാഷാ ബോധിനി

സ്വന്തമായി ഹിന്ദിഭാഷ പഠിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ഉപയോഗത്തെക്കരുതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാഥമിക ഗ്രന്ഥം. വില ണ. 6

മാനേജർ,
ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ബുക്കുഡിപ്പോ, കൊല്ലം.
ബ്രാഞ്ചുകൾ: തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ, എറണാകുളം.

മയൂഖമാല.

E 645
4968

ചങ്ങമ്പുഴ.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org